

2 februari - Kyndelsmässodagen - Herrens frambärande i templet (fest)

Ingångsantifon (jfr Ps 48:10-11)

Vi tar emot din nåd, o Gud, i ditt tempel. Som ditt namn, o Gud, så när också ditt lov intill jordens gränser. Din högra hand är full av rättfärdighet.

Inledning

Ett stort ljus lyste över jorden när Jesus hade fötts i Betlehem. De ljus, som vi håller i händerna idag, symboliserar Kristus, världens ljus. Fyrtio dagar efter en förstföddes sons födelse, skulle man enligt Mose lag frambära barnet inför Herren i templet i Jerusalem. När Maria och Josef kommer till templet med Jesusbarnet, går äntligen det utvalda folkets hopp i uppfyllelse. Jesus är i sanning ärans konung! Men vet människorna om att han kommer? Jesus är ju bestämd till att vara till fall eller upprättelse för många. När vi deltar i denna Eukaristi, låt oss be Gud, att vi skall kunna känna igen Jesus i Skriftens ord och vid brödsbrytelsen. Och att vi liksom hans mor, Maria troget skall kunna följa honom, och bära Honom - det sanna Ljuset - ut i världens mörker.

eller

Kära vänner, för fyrtio dagar sedan glädde vi oss åt Herrens födelse. I dag firar vi den saliga dag då Herren fram bärs i templet. Till det yttre fullgjorde han lagens bud, men i djupare mening kom han sitt folk till mötes: ledda av den helige Ande kom Symeon och Hanna till templet, upplysta av samme Ande kände de igen sin Herre, som de hade väntat på under ett långt liv, och jublande bekände de sig till honom. Också vi har samlats här, därför att vi har lyssnat till Andens röst. Låt oss nu gå till Herrens hus (altare) för att möta Kristus. Där skall vi finna honom och känna igen honom, när han bryter brödet i det heliga mysterium som hans kyrka firar intill den dag då han återkommer i härlighet, uppenbar för alla.

Ljusvälsignelse

Helige Gud, du ljusets källa och upphov, du som i dag lät den rättfärdige Symeon skåda Ljuset som skänker uppenbarelse åt hedningarna, vi ber dig ödmjukt att lyssna till vår bön och att helga och välsigna dessa ljus.

Med dem i våra händer vill vi prisa ditt heliga namn och gå på den väg som leder fram till dig, där du bor i det ljus som aldrig slocknar. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Kollektbön

Allsmäktige, evige Gud, din Son blev en av oss och denna dag fram buren i templet. Låt oss här förenas med honom, så att vi kan träda fram heliga och fläckfria inför dig. Genom honom, Jesus Kristus ...

Första läsningen - Mal 3:1-4 (Han kommer till sitt tempel)

Läsning ur profeten Malakis bok.

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot.

Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 24:7-10

R. Herren Sebaot är ärans konung

Höj, ni portar, era huvuden, †
höj er, ni eviga dörrar, *
för att ärans konung må träda in.

Vem är då ärans kónung? †
Det är Herren, stark och väldig, *
Herren, väldig i stríd.

Höj, ni portar, era huvuden, †
 höj dem, ni eviga dörrar, *
 för att ärans konung må träda in.

Vem är då denne ärans kónung? †
 Det är Herren Sébaot, *
 han är ärans kónung.

Andra läsningen - Heb 2:14-18 (Han måste i allt bli lik sina bröder)

Läsning ur Hebreerbrevet.

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
 och härlighet åt ditt folk Israel

Evangelium - Luk 2:22-40 (Jesus bärs fram i templet)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas
 När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren — det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren — och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat.

Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.«

[Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid — ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd — för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen.

Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.]

Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vi firar den dag då Maria i trohet mot lagen bar fram Jesus i templet. Tillsammans med henne ber vi till vår Fader i himlen.

1. För den heliga kyrkan, att hon blir det ljus som leder oss på vår världs mörka vägar, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För det folk, ur vilket Jesus Kristus har fötts, att det skall erkänna honom som Herre över Israel och ta emot hans ord, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som genom prästvigning eller ordenslöften skänker sitt liv åt Gud, att de blir ett tecken på hans närvaro i världen, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För de döende, att Jesu moder Maria, som stod vid sin sons heliga kors, blir ett stöd för dem i deras dödsstund, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vi söker efterlikna Kristi moder i hennes tjänande inför Gud, hennes lydnad mot hans ord och hennes ödmjukhet, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Herre, din son är det ljus som lyser i mörkret och vår förespråkare hos dig. Hör för hans lidandes förtjänster våra böner och uppfyll våra ödmjuka önskningar. Genom Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, vår Gud, ta emot den gåva som kyrkan frambär i jubel, du som tog emot din ende Son när han frambar sig själv som det rena Lammet vars död ger världen liv. Han som lever och råder i evighet.

Prefation om Herrens frambärande och dess mysterium

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att lovsjunga

dig, att alltid och överallt förkunna dina under,
allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.
I dag blev han som är din ende Son av evighet
framburen i templet och uppenbarad av Anden som
härligheten för Israel, ditt eget folk, och ljuset som
lyser över alla folkslag på jorden.
Därför jublar vi, ty våra ögon skall skåda honom
som är Frälsningen, och med dina änglar och heliga
sjunger vi den sång som aldrig någonsin skall tystna:

Kommunionantifon (Luk 2:30-31)

Mina ögon har skådat frälsningen,
som du har berett åt alla folk.

Bön efter kommunionen

Herre, du som uppfyllde den gamle Symeons
förväntan att inte behöva möta döden förrän han burit
Kristus i sin famn, låt oss, som nu har tagit emot din
Son i sakramentet, få nåden att genom detta möte med
honom trygga gå vidare mot det eviga livet. Genom
honom, Jesus Kristus, vår Herre.